

غزل شماره ۳۳۱

به تیغم گر کشد دستش نکیرم

وگر تیرم زند منت پذیرم

کمان ابرویت را کو بزن تیر

که پیش دست و بازویت بمیرم

غم کیتی گر از پایم در آرد

بجز ساغر که باشد دستگیرم؟

برای ای آفتابِ صبحِ امید

که در دستِ شبِ بهرمان ایرم

به فریادم رَس ای پیرِ خرابات

به یک جرعه جو انم کن که پریم

به کیسوی تو خوردم دوش سوکند

که من از پایِ تو سر برنگیرم

بسوز این خرقة تقوا تو حافظ

که گر آتشِ شوم در وی نگیرم

تفسیر فال

خود را مستحق زجر و عذاب می‌دانید زیرا خودتان به عمد در مسیری قدم گذاشته‌اید که به این مشکلات منجر شده است. اما امید دارید که تمام این دشواری‌ها به پایان برسد و نیرویی غیبی شما را از این وضعیت نجات دهد. با ایمان راسخ، انتظار دارید حاجت‌هایتان برآورده شود و افرادی در اطراف شما، که شاید پیش از این به آنها توجه نکرده‌اید، با کمال میل و محبت به یاری‌تان بشتابند. در این زمان‌های سخت، تقوی و ایمان خود را حفظ کنید، زیرا این دو ویژگی نه تنها می‌توانند آرامش را برای روح شما فراهم آورند بلکه باعث کاهش شدت زجری خواهند شد که ممکن است احساس کنید. تلاش برای تقویت ایمان می‌تواند چراغ راهی باشد در تاریکی‌های زندگی، تا بتوانید با امید بیشتری به آینده بنگرید.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)